

תלמודו בידו

דף לו עמוד ב

א [אתרוג כבוש, שגידלו בדפוס, או עגול והתיום, האם הם כשרים למצוה ?

ב [אתרוג שנאכל קצת על ידי אדם או עכבר, האם הוא כשר למצוה ?

ג [מהו השיעור הקטן ביותר שאתרוג כשר למצוה, ומהו הגדול ביותר ?

ד [כיצד מותר לטלטל אבנים בשבת לצורך קינוח בית הכסא ?

א **כבוש:** בחומץ או בחרדל, פסול. וכן המבושל הרבה במים רותחים. **גידלו בדפוס:** אם נעשה כמין בריה אחרת שאין לה צורת אתרוג, פסול. **עגול והתיום:** עגול ככדור, פסול. יש הפוסלים שני אתרוגים שגדלו דבוקים יחד.

ב **ביום טוב ראשון:** פסול, כיון שהאתרוג חסר ואין כאן לקיחה תמה. **ביום טוב שני:** נאכל על ידי אדם, כשר. **על ידי עכבר:** רב בלשון א', פסול. משום שהוא מאוס ואינו הדר. **רב בלשון ב',** כשר. שאף זה בכלל הדר.

ג **קטן:** לר' מאיר, כאגוז. לר' יהודה, כביצה. **גדול:** לר' יהודה, כדי שיוכל לאחוז שנים בגודל זה בידו האחת. לר' יוסי, כשר אפילו אם הוא גדול כל כך שצריך לאחוזו בשתי ידיו. ר' עקיבא נטל אתרוג שמרוב גודלו נשאו על כתפו [ולר' יהודה אין זה הדר].

ד **הדין:** התירו איסור מוקצה משום כבוד הבריות. ולכן מותר לטלטל שלש אבנים הראויות לקינוח, אף שלא הכינן מערב שבת ומוקצות הן. אך אסור לטלטלן ארבע אמות בכרמלית, או מכרמלית לרשות היחיד. **שיעורן:** לר' מאיר כאגוז, שהן ראויות לקינוח. לר' יהודה אף הגדולות כביצה.